

SPIS DOKUMENTÓW

1. Rawenna 971. Otton I cesarz za zgodą swego syna nadaje biskupstwu miśnieńskiemu dziesięcinę z trybutu z pięciu prowincji na pograniczu Łużyc i Śląska m. i. z prowincji Dziadoszan	1
2. sierpień 985—25 maja 992. Dagome sędzia i Oda senatorka z synami Mieszkiem i Lambertem ofiarują stolicy apostolskiej miasto (państwo) Schinesghe z przy- ległościami w ściśle określonych granicach	3
3. Frankfurt, 6 grudnia 995. Otton III cesarz wyznacza granice biskupstwa miśnieńskiego i nadaje mu dziesięcinę	9
4. po marcu 1000. Sylwester II papież zatwierdza przywilej udzielony Bolesławowi Chro- bremu przez cesarza Ottona III w sprawie przelania na władcę Polski pełni praw cesarskich na terytorium całej Polski	12
5. Akwisgran, 1 maja 1000. Otton III cesarz nadaje klasztorowi w Nienburg miejscowość Niem- czę nad rzeką Nysą wraz z imiennie wyliczonymi przynależnościami	14
5. Goslar, 1 grudnia 1071. Henryk IV król niemiecki nadaje kapitule katedralnej w Miśni osiem łąków we wsi Zgorzelec, które dzierżył poprzednio niejaki Ozer	16
7. 3 lutego 1078. Otton książę morąwski funduje klasztor pod wezwaniem św. Stefana w Hradište koło Olomuńca i oznacza jego uposażenie	19
8. Ratyżbona, 29 kwietnia 1086 (sporny). Henryk IV cesarz na prośbę biskupa praskiego Jaromira Gebharda zatwierdza na synodzie w Moguneji dawne granice biskupstwa praskiego, jak je ustanowili papież Benedykt i cesarz Otton . . .	20
9. wrzesień 1109—27 lutego 1123. Reinhard biskup halberstadzki czyni nadanie na rzecz klasztoru w Huysburg i zatwierdza darowizny na jego rzecz osób trzech	28
10. (9 stycznia 1110) (podejrzany). Piotr Włast zakłada i uposaża kościół NPMarii w Górcie pod górą Ślężą, a Piotr biskup wrocławski go poświęca w obecności księcia Wła- dysława, i jego żony, córki cesarza niemieckiego Henryka IV . . .	29

11. Kraków, 1125/26 (interpolowany).
Idzi kardynał-biskup Tusculum, legat papieża Kaliksta II na Węgry i Polskę, zatwierdza klasztorowi tynieckiemu posiadłości, m. i. na Śląsku 30
12. Strzelno, 16 marca 1133.
Swidger biskup kruszwicki w obecności Bernarda biskupa lubuskiego poświęca kościół pod wezwaniem św. Krzyża i NPMarii oraz klasztor norbertanek w Strzelnie fundowany przez Piotra Własta 32
13. Lateran, 4 czerwca 1133.
Innocenty II papież na prośbę arcybiskupa magdeburgskiego Norberta, powołującego się na powagę papieży Jana, Benedykta i Leona, poddaje pod zwierzchność arcybiskupstwa magdeburgskiego biskupstwa poza Sałę, Łabą i Odrą, a mianowicie: szczecińskie, lubuskie, pomorskie, poznańskie, gnieźnieńskie, krakowskie, wrocławskie, kruszwickie, mazowieckie i włocławskie 33
14. Merseburg, 6 czerwca 1134.
Lotar III cesarz niemiecki nadaje biskupstwu bamberskiemu pewne posiadłości 38
15. Piza, 7 lipca 1136 (interpolowany).
Innocenty II papież na prośby arcybiskupa gnieźnieńskiego Jakuba bierze jego i jego diecezję pod opiekę św. Piotra i zatwierdza jego posiadłości, m. i. w diecezji wrocławskiej 39
16. (Wrocław, 31 marca—31 sierpnia) 1139.
Robert biskup wrocławski nadaje klasztorowi NPMarii (św. Wincentego), budowanemu przez komesa Piotra Własta, kaplicę św. Michała ze wszystkimi przynależnościami z tym, że opat Radulf ma być posłuszny biskupom wrocławskim i zastępować ich we wszystkich sprawach 41
17. (1144—1153, 1146—1147).
Mateusz biskup krakowski i komes Piotr (Włast) odpowiadają św. Bernardowi opatowi z Clairvaux na jego zapytanie o możliwościach nawrócenia Rusinów, oraz wzywają go do przybycia do Polski celem głoszenia wśród ludności krajów słowiańskich słowa Bożego.
18. 1147.
Henryk biskup Liège zwalnia proboszcza Brunona z opieki nad kościołem w Malonne, którą powierza niejakiemu Walterowi, bratu Aleksandra biskupa płockiego, aby założył tam klasztor kanoników regularnych św. Augustyna 46
19. (grudzień 1147—marzec 1148).
Henryk młodszy król niemiecki poleca papieżowi Eugeniuszowi III arcybiskupa mogunckiego Henryka i innych arcybiskupów niemieckich, którzy udają się do stolicy apostolskiej, oraz przypomina sprawę siostry króla Konrada, księżnej polskiej, wyklętej przez papieża 48

20. Reims, 1 kwietnia (1148).
Eugeniusz III papież zawiadamia Henryka, młodszego króla Niemiec, że w sprawie jego ciotki wysłał już legata w tamte strony 51
21. Aparmae, 13 września (1148).
Eugeniusz III papież poleca Henrykowi biskupowi morawskiemu, aby użyczył pomocy Gwidonowi diakonowi kardynałowi, wysłanemu w charakterze legata do Polski i sąsiednich świeżo nawróconych krajów 52
22. Piza, 19 października 1148.
Eugeniusz III papież bierze na prośby Arnulfa opata klasztoru NPMarii na górze Śląza jego i jego klasztor pod opiekę stolicy apostołskiej i zatwierdza jego posiadłości 54
23. (15 maja—7 września 1149).
Henryk notariusz cesarski donosi Wibaldowi opatowi w Stabło, że przetłumaczył królowi jego list, oraz podaje tajną wiadomość, iż król chce zasięgnąć jego rady w sprawie wyprawy do Włoch i przywrócenia swej siostry na tron polski 57
24. (maj — czerwiec 1149).
Gwido kardynał diakon i legat papieski uwiadamia Wibalda opata w Stabło o wyniku swej legacji w Polsce i prosi go, aby wziął osobisty udział w omawianiu powyższych spraw 58
25. (Wrocław, 22 czerwca) 1149.
Bolesław Kędzierzawy książę polski czyni nadania na rzecz klasztoru NPMarii i św. Wincentego we Wrocławiu, wymieniając imiennie nadane wsie, zatwierdza darowizny na rzecz klasztoru różnych możnowładców i swych poprzedników, oraz darowiznę dziesięcin dokonaną przez biskupów wrocławskiego i krakowskiego 59
26. (lipiec 1149—8 kwietnia 1150).
Walter biskup wrocławski nadaje na prośby komesa Piotra, jego żony Marii i syna Świętosława i innych magnatów dwom kościołom pod wezwaniem NPMarii we Wrocławiu koło mostu i na Górze Śląży, przy ich poświęceniu dziesięciny z dziewięciu imiennie wyliczonych wsi 67
27. (około 1150).
Fragment spisu posiadłości klasztornych w Nienburgu, wymieniający także własności klasztoru na Śląsku 70
28. (styczeń 1150).
Gwido kardynał diakon (tyt. Marii in Porticu) uwiadamia króla niemieckiego Konrada o pracach swych w sprawie księcia Polski i jego żony, siostry króla, i prosi go o użyczenie brachium seculare dla swych wyroków. Donosi, że klątwę, rzuconą przez legata na przeciwników Władysława, papież zatwierdził 74
29. Lateran, 23 stycznia (1150).
Eugeniusz III papież napomina episkopat polski, aby klątwę rzuconą przez legata Gwidona, diakona kardynała, wysłanego do

Polski w celu zawarcia pokoju między księciem Władysławem a jego braćmi, zachowali	76
30. (Spira?, 8—15 lutego 1150). Wibald opat Korbei zawiadamia Arnolda proboszcza kolońskiego o wypadkach w Niemczech, o zamiarach króla, oraz o planie osadzenia z powrotem w Polsce siostry królewskiej	77
31. Altenburg, 13 listopada 1151. Konrad III król niemiecki bierze klasztor w Gottesgnaden pod swą cesarską opiekę	79
32. (30 czerwca—24 lipca 1152). Henryk notariusz króla niemieckiego donosi opatowi klasztoru w Štablo Wibaldowi o wypadkach w Niemczech i o zamiarze królewskim wydania swej krewniaczki (Ryksy) za króla hiszpańskiego (Alfonsa VII)	80
33. (25 marca—połowa sierpnia 1153). (interpolowany). Jan arcybiskup gnieźnieński zakłada i uposaża klasztor cystersów w Brzeźnicy (Jędrzejowie) częścią swej ojcowizny	82
† 111. (przed 1142), (przed 8 lipca 1153), 1154. (falszyfikat sprzed r. 1210). Maur i Radost biskupi krakowscy nadają klasztorowi w Jędrzejowie dziesięciny z imiennie wyliczonych wsi	287
34. Rivoli, 13 stycznia 1155. Fryderyk I cesarz niemiecki czyni nadanie na rzecz Guigona z Vienne hrabiego Albon	83
35. Rzym, 23 kwietnia 1155. Hadrian IV papież na prośbę biskupa wrocławskiego Waltera bierze biskupstwo wrocławskie pod swą opiekę i zatwierdza jego posiadłości	84
36. Bamberg, 5 lipca 1157. Fryderyk I cesarz niemiecki bierze pod swą opiekę klasztor Nova Cella koło Brixen	103
37. Halle, 3 sierpnia 1157. Fryderyk I cesarz niemiecki zatwierdza klasztorowi w Pforcie darowiznę komesa Henryka de Buch i obdarza klasztor licznymi przywilejami	103
38. (po 4 sierpnia 1157). Fryderyk I cesarz niemiecki zawiadamia Wibalda opata Štablo o przybyciu posłów polskich do Halli z propozycjami pokoju . . .	104
39. (wrzesień 1157). Fryderyk I cesarz niemiecki powiadamia Wibalda opata Štablo o swym zwycięstwie nad książętami polskimi, o trudach marszu i warunkach zawartego z Bolesławem Kędzierzawym pokoju w Krzyżkowie	106

40. Praga, 16 czerwca 1160.
Władysław II król czeski na prośby opata Błażeja zatwierdza posiadłości klasztoru św. Stefana w Hradište kolo Ołomuńca 109
41. Łęczycza, 21 maja 1161 (interpolowany).
Bolesław Kędzierzawy książę Polski i brat rodzony tegoż Bolesława Henryk nadają klasztorowi kanoników regularnych w Czerwińsku różne posiadłości 110
42. (Lodi, czerwiec) 1161.
Fryderyk I cesarz niemiecki bierze Gotfryda biskupa Grenoble pod swą opiekę i zatwierdza posiadłości jego biskupstwa 112
43. Savignano, 26 czerwca 1162.
Fryderyk I cesarz niemiecki zawiera układ z mieszczanami miasta Rawenny 112
44. (lipiec—18 sierpnia) 1162.
Fryderyk I cesarz niemiecki nadaje Rajmundowi Berengariuszowi IV hrabiemu i jego bratankowi Rajmundowi w lenno hrabstwo Prowancji 113
45. Turyn, 18 sierpnia 1162.
Fryderyk I cesarz niemiecki nadaje Rajmundowi Berangerowi hr. Barcelony w lenno hrabstwo Prowancji 114
46. (sierpień 1163).
Adalbert biskup Fryzycji zawiadamia Eberharda arcybiskupa salzburskiego o wypadkach w Niemczech i o zawarciu pokoju z Polską 115
47. (koniec 1166—2 marca 1167).
Mieszko książę polski nadaje klasztorowi w Jędrzejowie pewne przywileje 118
48. (koniec 1166—2 marca 1167).
Kazimierz Sprawiedliwy książę polski nadaje klasztorowi w Jędrzejowie trzynaście wozów soli z dochodów cła w Sandomierzu 119
49. (koniec 1166—2 marca 1167) (podejrzany).
Gedko biskup krakowski nadaje klasztorowi w Jędrzejowie dziesięcinę z wsi należących do stołu biskupiego 120
50. Jeżów, 13 stycznia (1167—1185).
R(ainald) legat stolicy apostolskiej rozstrzyga na synodzie w Jeżowie spór między opatem klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu, Chwaliszem i Gedką biskupem krakowskim i przyznaje opatowi dziesięcinę ze wsi Wawrzeńczyce tylko dożywotnio 121
51. Nad ujściem Wkry, 1168.
Konrad drugi biskup pomorski zatwierdza klasztorowi w Grobie posiadłości nadane mu przez książąt pomorskich oraz dziesięcinę ze wszystkich posiadłości klasztornych 123

52. Würzburg, 10 lipca 1168.

Fryderyk I cesarz niemiecki zwraca biskupowi würgburskiemu pełną jurysdykcję nad księstwem i biskupstwem würgburskim. 125

53. 1169.

Władysław II król czeski czyni nadania na rzecz zakonu joanitów 126

54. Praga, 1169.

Fryderyk książę ołmuniecki nadaje klasztorowi w Rajhradzie miejscowość Hranice i jeden łan w miejscowości Spicky 126

55. Grodziec, (21 marca—31 sierpnia) 1175.

Bolesław Wysoki książę śląski, sprowadziwszy cystersów z klasztoru w Pforcie nad Salą i umieściwszy ich w miejscowości Lubiąż nad Odrą na miejscu dawnego grodu, nadaje Niemcom, których klasztor miałby zamiar osadzić w swych dobrach, pewne przywileje, potwierdza wyliczone imiennie posiadłości klasztoru, oraz nadaje wspólnie z biskupem wrocławskim Żyrosławem dziesięciny w kasztelanii legnickiej 127

† 112. Grodziec, 1 maja 1175 (falsyfikat z początku XIV w.).

Bolesław książę śląski sprowadziwszy cystersów z klasztoru w Pforcie nad Salą i umieściwszy ich w miejscowości Lubiąż nad Odrą na miejscu dawnego grodu, gdzie pierwotnie osadzeni byli benedyktyni, nadaje wszelkim narodowościom, które klasztor miałby zamiar osadzić w swych dobrach, szerokie przywileje, potwierdza wyliczone imiennie posiadłości (w stosunku do dokumentu nr 55 dodana miejscowość Brzezina) oraz nadaje wspólnie z biskupem Żyrosławem dziesięciny z kasztelanii legnickiej. 288

† 113. Grodziec, 1 maja 1175 (falsyfikat z lat 1300—1330).

Bolesław książę śląski, sprowadziwszy cystersów z klasztoru w Pforcie nad Salą i umieściwszy ich w miejscowości Lubiąż nad Odrą na miejscu dawnego grodu, gdzie pierwotnie osadzeni byli benedyktyni, nadaje wszystkim narodowościom, które klasztor miałby zamiar osadzić w swych dobrach, szerokie przywileje, potwierdza wyliczone imiennie posiadłości klasztoru (dodane obecnie przezozy przez Odrę pod klasztorem i Kozami, oraz droga z Chomiąży do Środy) oraz nadaje wspólnie z biskupem Żyrosławem klasztorowi dziesięciny z kasztelanii legnickiej 294

† 114. Grodziec, 1 maja 1175 (falsyfikat z czasów po r. 1330).

Bolesław książę śląski, sprowadziwszy cystersów z klasztoru w Pforcie nad Salą i umieściwszy ich w miejscowości Lubiąż nad Odrą na miejscu dawnego grodu, gdzie poprzednio osadzeni byli benedyktyni, daje wszystkim narodowościom, które klasztor miałby zamiar osadzić w swych dobrach, szerokie przywileje (dodaje zwolnienie od powinności na rzecz urzędników książęcych), potwierdza wyliczone imiennie posiadłości oraz nadaje wspólnie z biskupem Żyrosławem dziesięciny z kasztelanii legnickiej 300

56. 1175.
Sobiesław II książę czeski nadaje opatowi klasztoru w Plasach, Meinerowi, pewne posiadłości 138
57. luty 1177.
Sobiesław II książę czeski klasztorowi w Kladrubach pewne posiadłości i zwalnia jego poddanych od niektórych ciężarów prawa książęcego 139
58. 12 marca 1177.
Fryderyk biskup praski zamienia z rycerzem Przybysławem niektóre wsie 140
59. Gniezno, 26 kwietnia 1177.
Mieszko Stary książę całej Polski na prośbę Florentego opata klasztoru lubiąskiego zatwierdza zamianę dokonaną za zgodą księcia śląskiego i adwokata klasztoru, Bolesława Wysokiego, wsi Bogunów i Żwrócona, na wieś Słup własność Konrada i Mojka, braci Stojgniewa . . 141
- † 115. Legnica, 29 września 1178 (falsyfikat z lat 1300—1330).
Bolesław książę śląski, sprowadziwszy cystersów z klasztoru w Pforcie nad Salą i umieściwszy ich w miejscowości Lubiąż nad Odrą na miejscu dawnego grodu, gdzie pierwotnie osadzeni byli benedyktyni, nadaje wszelkim narodowościom, które klasztor miały zamiar osadzić w swych dobrach, szerokie przywileje, wymienia z nazwy miejscowości klasztorne, określa swobody mieszkańców Lubiąża, wylicza jako własność klasztoru wieś Ujazd i nadaje wszystkim dobrom klasztornym pełny immunitet sądowy i ekonomiczny 306
60. (14 kwietnia 1181—8 stycznia 1198).
Papież Celestyn III (i jego poprzednicy) zawiadamia arcybiskupa gnieźnieńskiego Piotra, aby wziął w obronę księcia śląskiego (Bolesława) przed jego nieprzyjaciółmi. 145
61. Zbečno, 1183.
Fryderyk książę czeski nadaje klasztorowi cystersów w Plasach miejscowość Kralovice 146
62. Bozdiz, 1183.
Fryderyk książę czeski nadaje niejakiemu Hadmarowi de Chunringen miejscowość Vitoraz z przynależnościami 147
63. (circa 1186).
Henryk biskup praski nadaje zakonowi joanitów wieś Lecin i szereg innych posiadłości m.i. kościół św. Wacława w Kłodzku 148
64. 1188.
Fryderyk książę czeski zatwierdza nadania niejakiego Hroznaty dla joanitów i potwierdza zwrot niektórych dóbr zakonowi temu nadanych przez brata Hroznaty 149

65. Sadska, 1189.
Otton książę czeski zatwierdza nadania Hroznaty Kędzierzawego, uczynione na rzecz joanitów i otrzymane przezeń w zamian posiadłości 150
66. (circa 1189).
Żyrosław II biskup wrocławski nadaje joanitom dziesięciny dwóch wsi imiennie wyliczonych, zamienionych z Janem synem dziekana Bieńka. Nadto zatwierdza zakonowi dziesięciny trzech miejscowości oznaczonych imiennie, nadane joanitom przy poświęceniu kościoła w W. Tyńcu 150
67. Oleśnica — Wrocław, 1189.
Żyrosław biskup wrocławski nadaje za zgodą kapituły wrocławskiej joanitom kościół NPMarii w Bardo wraz z dziesięcinami czterech imiennie wyliczonych wsi, pod warunkiem modłów za dusze zmarłych kanoników wrocławskich, zatwierdza ponadto dziesięciny z miejscowości nadanej zakonowi przy poświęceniu kościoła w W. Tyńcu 152
120. (Sandomierz, 8 września 1191).
Piotr arcybiskup gnieźnieński na prośbę biskupa krakowskiego Pelki poświęca kościół P. Marii w Sandomierzu i wymienia uposażenie jego 338
68. (ante 1193).
(Dokument książęcy?) zawierający fragment uposażenia klasztoru kanoników regularnych NPMarii na Piasku we Wrocławiu. 155
69. Lateran, 7 kwietnia 1193.
Celestyn III papież zawiadamia opata klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu, iż zatwierdza prośbę arcybiskupa gnieźnieńskiego i Żyrosława biskupa wrocławskiego, oraz księcia Bolesława i magnatów Piotra, Włodzimierza i Leonarda patronów tegoż klasztoru i osadza w tym klasztorze premonstrantów 162
70. Lateran, 8 kwietnia 1193.
Celestyn III papież na prośby opata Cypriana bierze klasztor premonstrantów św. Wincentego pod opiekę stolicy apostolskiej i zatwierdza w jego posiadaniu imiennie wyliczone miejscowości 164
71. Lateran, 9 kwietnia 1193.
Celestyn III papież na prośby Alarda opata klasztoru NPMarii kanoników regularnych we Wrocławiu na Piasku bierze ich klasztor pod opiekę stolicy apostolskiej i zatwierdza jego uposażenie. 173
72. (po czerwcu 1194).
Henryk biskup praski i książę czeski nadaje joanitom w zamianę zwolnienie od dziesięciny ze wszystkich posiadanych przez nich miejscowościach, oraz zatwierdza w ich posiadaniu kościół św. Wacława w Kłodzku 181

73. (Wrocław, maj 1197—styczeń 1198).
Piotr (z Kapui) kardynał presbiter tytułu s. Mariae in Via lata legat papieski (na Bawarię, Czechy i Polskę) zatwierdza postanowienie biskupa wrocławskiego Żyrosława usunięcia benedyktynów z opactwa św. Wincentego we Wrocławiu 182
74. 1198.
Monachus (Haymarus) patriarcha kościoła zmartwychwstania w Jerozolimie wraz z kapitułą tegoż kościoła zatwierdza nadania różnych panów polskich na rzecz klasztoru w Miechowie i wymienia imiennie nadane miejscowości i swobody. 183
75. (1198).
Monachus (Haymarus) patriarcha kościoła zmartwychwstania w Jerozolimie za zgodą swej kapituły przyjmuje biskupów, książąt i możnowładców polskich wzamian za darowizny na rzecz kościoła grobu Pańskiego do bractwa tegoż kościoła. 186
76. Lateran, 8 marca (1198).
Innocenty III papież poleca arcybiskupowi gnieźnieńskiemu i jego sufraganom, aby zabronili książętom polskim niepokoić księcia śląskiego Bolesława, jak to już poprzednio miał sobie polecone ze strony stolicy apostolskiej 188
77. (przed 1 czerwca 1198).
Jarosław syn Bolesława Wysokiego brat Henryka Brodatego książę opolski za ich zgodą nadaje klasztorowi cystersów w Pforcie dobra Jarosław ze wszystkimi pożytkami 190
78. (1 czerwca 1198—22 marca 1201).
Jarosław biskup wrocławski zamienia z kościołem w Pożarzysku imiennie wyliczone miejscowości 191
79. Lateran, 8 maja (1199).
Innocenty III papież poleca Cyprianowi biskupowi wrocławskiemu, aby zbadał sprawę niejakiego B, niegdyś kanonika reguły z Arrovaise później mnicha joanity, który odbył pielgrzymkę do Ziemi Świętej i aby ewentualnie udzielił mu zezwolenia na powrót do pierwotnego zakonu 192
80. Lateran, 18 maja 1199.
Innocenty III papież odpowiada (Jarosławowi) biskupowi wrocławskiemu na jego zapytanie w sprawie, czy ten, który więzi kleryka podpada pod klątwę; czy ten, kto obcuje z wyklętymi, może otrzymać rozgrzeszenie od zwykłego kapłana; czy duchowni żyjący z dwiema konkubinami podpadają pod pojęcie bigamistów 194
81. Lubiąż, 6 kwietnia 1200.
Jarosław biskup wrocławski zatwierdza darowiznę Bartłomieja diakona z Borowa uczynioną na rzecz klasztoru w Lubiążu ze wszystkiego jego majątku z zastrzeżeniem dożywocia dla niego i pewnych praw dla jego żony i synów 196

82. (1201).
Uchwała kapituły generalnej cysterskiej, zezwalająca klasztorowi w Pforcie nad Sałą odstąpić dobra Jarosław (Kazimierz) klasztorowi lubiąskiemu 197
83. (23 marca 1201—7 stycznia 1202).
Innocenty III papież poleca arcybiskupowi gnieźnieńskiemu, opatowi lubiąskiemu i archidiakonowi gnieźnieńskiemu zbadać sprawę postula-
cji biskupa lubuskiego Cypriana na biskupstwo wrocławskie 198
84. (lipiec) 1201.
Przemysł Ottokar I król czeski nadaje klasztorowi w Hradište koło Olomuńca wieś Stěpanow i karcznię w Opawie. 199
85. lipiec 1201.
Przemysł Ottokar król czeski i książę olomuniecki wraz ze swą małżonką Konstancją i synem Wratysławem, nadaje biskupowi olomunieckiemu dziesięcinę z prowincji Golaszyce oraz wieś Drysice 199
86. Segni, 10 sierpnia 1201.
Innocenty III papież na prośby opata lubiąskiego (Konrada) bierze tamtejszy klasztor pod opiekę stolicy apostolskiej i zatwierdza w jego posiadaniu imiennie wyliczone posiadłości i dochody 202
87. Segni, 12 sierpnia 1201.
Innocenty III papież na prośbę opata i klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu bierze ich pod opiekę stolicy apostolskiej i zatwierdza ich imiennie wyliczone posiadłości 206
- † 116. 11 listopada 1201 (falszyfikat z końca XIII lub początku XIV w.)
Bolesław Wysoki książę śląski, syn wielkiego księcia Władysława, stwierdza, że syn jego Jarosław wówczas książę opolski w czasie pobytu Bolesława przez 3 lata na wyprawie cesarskiej w Lombardii, unieważnił darowiznę biskupa Żyrośława z dziesięciny terytorium legnickiego dla klasztoru w Lubiążu, a obecnie dla zadośćuczynienia nadał klasztorowi 1000 łanów między rzekami Ozobłogą i Stradunią, co wystawca obecnie ponawia 311
88. (8 grudnia 1201—25 listopada 1202).
Układ pokoju między Henrykiem Brodatym a Mieszkiem raciborskim książętami śląskimi, mocą którego Mieszko otrzymawszy od Brodatego tysiąc marek srebra zrezygnował z grodów i ziem, które należały do Henryka mocą prawa dziedziczenia 210
89. (1202—1203, przed grudniem 1203).
Imbram syn komesa Gniewomira nadaje zakonowi joanitów kościół w Strzegomiu z przynależnościami 211
90. Wrocław, (po 1 marca) 1202.
Cyprian biskup wrocławski na prośby opata lubiąskiego Konrada wylicza miejscowości należące do parafii kościoła św. Jakuba w Lubiążu, do kościoła klasztornego tamże i do kościoła św. Piotra we Wrocławiu 213

91. (po 23 maja) 1202.

Henryk Brodaty księżę śląski zatwierdza klasztorowi w Lubiążu darowizny swego ojca i innych darczyńców, oznacza granice ujazdu klasztornego, oraz dodaje własne darowizny 220

† 117. 3 czerwca 1202 (falsyfikat z XIV w.).

Henryk księżę śląski na życzenie swego ojca Bolesława określa granice posiadłości klasztoru w Lubiążu, a specjalnie oznacza je dla miejscowości (Bartoszewo) koło Borowa, świeżo przez klasztor nabytej i określa obowiązki tamtejszych rybaków 315

† 118. Wrocław, 26 czerwca 1202 (falsyfikat z przełomu XIII, XIV w.).

Henryk Brodaty księżę śląski na życzenie swego ojca Bolesława, zmarłego w r. 1201 w Leśnicy, zatwierdza w posiadaniu klasztoru w Lubiążu imiennie wyliczone posiadłości, oraz stwierdza, iż w dzień wniebowstąpienia 1202 r. obszedł granice miejscowości Lubiąż, wreszcie zatwierdza nadania na rzecz tegoż klasztoru, uczynione przez feudałów polskich 320

92. Lateran, 22 listopada 1202.

Innocenty III papież bierze posiadłości klasztoru mniszek w Trzebnicy pod opiekę stolicy apostolskiej, a specjalnie dziesięciny z dwóch imiennie wyliczonych miejscowości, nadanych klasztorowi przez biskupa wrocławskiego 227

93. (przed 22 listopada 1202).

List Cypriana biskupa wrocławskiego do papieża Innocentego III w sprawie kanonika V. nieprawnie wyświęconego na kapłana . . . 228

94. Lateran, 22 listopada 1202.

Innocenty III papież pozwala biskupowi wrocławskiemu (Cyprianowi) zwolnić od cenzur kościelnych V. kanonika regularnego, który niezgodnie z przepisami został wyświęcony na kapłana 229

95. Lateran, 25 listopada 1202.

Innocenty III papież poleca Henrykowi arcybiskupowi gnieźnieńskiemu, Pełce biskupowi krakowskiemu i Cyprianowi biskupowi wrocławskiemu na wypadek, gdyby która ze stron przekroczyła postanowienia układu zawartego między Henrykiem księciem śląskim a jego stryjem Mieszkiem, nałożyć na nią kłatwę 230

96. Lateran, 25 listopada 1202.

Innocenty III papież zatwierdza ugodę zawartą między Henrykiem Brodatym a Mieszkiem jego stryjem, książętami śląskimi w sprawie niektórych grodów spornych między stronami i zobowiązuje obie strony do zachowania jej warunków 231

97. (1203).

Henryk Brodaty księżę śląski, zapisuje miastu Oławie czynsze z miejscowości Siedlec pow. Oława 233

98. (1203).

Cyprian biskup wrocławski, zatwierdza zakonowi joanitów nadania uczynione przez swego poprzednika Żyrośława, oraz wymienia własne nadania, uczynione przy poświęceniu kościoła w Gościślawie 233

99. (przed 8 grudnia) 1203.

Henryk Brodaty książę śląski, zatwierdza darowiznę komesa Imbrama, kasztelana Ryczyny, uczynioną na rzecz joanitów z kościoła w Strzegomiu 236

100. (po 22 marca 1203).

Cyprian biskup wrocławski, zatwierdza darowiznę komesa Imbrama na rzecz joanitów oraz dziesięciny nadane zakonowi przez biskupa Waltera 237

101. (po 22 marca) 1203.

Cyprian, biskup wrocławski, poświadcza, że poświęcił w Opatowie własności klasztoru św. Wincentego kościół pod wezwaniem NPMarii i nadał mu dziesięciny ze wsi Komorzno 240

102. (przed 22 listopada 1202), 6 kwietnia 1203.

Cyprian biskup wrocławski, nadaje klasztorowi cysterek w Trzebnicy, ufundowanemu przez księcia Henryka, dziesięciny z miejscowości Ścinawa i Stobno, co Henryk Kietlicz arcybiskup gnieźnieński w dniu św. Wincentego zatwierdził 241

103. (przed 22 stycznia 1203), Szczepin przed kościołem św. Mikołaja, 28 czerwca 1203.

Henryk Brodaty książę śląski, funduje w Trzebnicy klasztor cysterek pod wezwaniem św. Bartłomieja, wyznacza jego uposażenie i wytycza granice włości trzebnickiej. 243

† 119. Głogów, 9 września 1203 (falsyfikat z lat około 1300).

Henryk Brodaty książę śląski nadaje klasztorowi w Lubiążu 500 łanów frankońskich koło góry Chelm należącej do Słupia (częściowo jako dar, częściowo tytułem zamiany za posiadłości klasztorne Szczepin, Nabytyn, Wrance, Krajów), wymienia nazwy wsi klasztornych lokowanych świeżo na prawie niemieckim, wreszcie zwalnia poddanych klasztoru od wszelkich ciężarów i sądownictwa książęcego i jego urzędników 322

104. (1203?), 1204.

Henryk Brodaty książę śląski wymienia imiennie poddanych klasztoru trzebnickiego w jego włościach i oznacza ich ciężary i zajęcia 260

105. (przed 22 marca) 1204.

Henryk Brodaty książę śląski, nadaje klasztorowi NPMarii na Piasku we Wrocławiu 10 marek dochodów pieniężnych z mennicy księcia we Wrocławiu oraz zwalnia wymienione imiennie wsie klasztorne od podworowego 269

106. 1204.

Alard, opat klasztoru NPMarii na Piasku we Wrocławiu, ustanawia w tygodniu dwie msze za duszę księcia Henryka Brodatego i jego ojca 272

107. (23 marca — 8 grudnia) 1204.

Henryk Brodaty książę śląski, zwalnia wyliczone imiennie wsie klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu od podworowego i dla ufundowania mszy za duszę swoją i swego ojca nadaje klasztorowi imiennie wyliczone posiadłości 273

108. Lateran, 15 kwietnia 1204.

Innocenty III papież, zatwierdza zakonowi niemieckiemu Panny Marii posiadłości nadane przez fundatora, margrabiego morawskiego i przez króla czeskiego, m. i. w Opawie 277

109. Wrocław klasztor św. Wincentego, (przed 1 września) 1204.

Gerard opat klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu ustanawia dwie msze za grzechy księcia Henryka Brodatego i za duszę jego ojca księcia Bolesława wzamian za nadania uczynione na rzecz klasztoru przez tegoż księcia Henryka 278

110. (1204 koniec—1214 początek)

Dypold książę czasławski, hrudimski i wrocławski ustanawia granice między dobrami klasztoru w Vilemov a wsią książęcą „in theloneo sita” oraz dodaje co czwarty tydzień z cła 282